

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor sportu, kultury a památkové péče
Jeremenkova 1142/40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 131378/2019

V Olomouci dne 19. prosince 2019

Sp.zn.:KUOK/119034/2019/OSKPP/685

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: JUDr. Miluše Sedláčková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče (dále jen „správní orgán“), rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), t a k t o:

(dále jen „obviněný“),

se uznává vinným

ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že prováděl v lokalitě Zadní dlátka, v k.ú. Němčice nad Hanou dne 30. 10. 2019 od 9:15 hodin do 9:45 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum a to částečně i na území kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003.

Za tento přestupek se obviněnému:

I. ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči **pokuta ve výši 2 000 Kč, slovy: dva tisíce korun českých,**

II. ukládá podle § 35 písm. d) a § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“) **propadnutí detektoru kovu zn. Teknetics, černé barvy, který vydal Policii České republiky, obvodnímu oddělení Němčice nad Hanou dne 30. 10. 2019,**

III. ukládá podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol [REDAKCE] variabilní symbol [REDAKCE]

O d ů v o d n ě n í

Správní orgán obdržel dne 12. 11. 2019 od Policie ČR, obvodní oddělení Němčice nad Hanou oznámení přestupku na osobu [REDAKCE] dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl neoprávněný průzkum v poli spadajícím do archeologické lokality Zadní Dlátka v k.ú. Němčice nad Hanou dne 30. 10. 2019 v době od 9:15 hodin do 9:45 hodin a to přestože není osobou oprávněnou k výzkumům. Současně policie předala správnímu orgánu dne 12. 11. 2019 detektor kovu zn. Teknetics, černé barvy, který vydal obviněný Policii České republiky, obvodnímu oddělení Němčice nad Hanou dne 30. 10. 2019, stáří 1 rok, v odhadnuté ceně 6 000 Kč.

Do úředního záznamu o podání vysvětlení u policie dne 30. 10. 2019 č.j. KRPM-128772/PŘ-2019-141213 obviněný uvedl: "Dne 30. 10. 2019 jsem chtěl využít dne volna a proto jsem vyjel svým automobilem z místa trvalého bydliště v 8:30 hodin uvedeného dne, kdy jsem chtěl vzít svůj detektor kovu a zkusit se někde projít a třeba najít nějakou věc. Nešlo mi konkrétně o žádnou konkrétní věc, jsem spíše začátečník. Poté co jsem se projížděl ve svém vozidle a hledal vhodnou lokalitu, jsem zastavil blízko obce Němčice nad Hanou, kde jsem blízko silnice uviděl odstavnou plochu na zaparkování vozidla. Následně jsem zaparkoval, vystoupil z automobilu a podíval se vizuálně po okolí. Posléze jsem šel do kufru vozidla, kde jsem měl umístěn detektor kovu. Poté jsem šel přes silnici do jednoho z polí a celé ho prošel. Když to vezmu z hlediska vzdálenosti, tak vozidlo bylo zaparkováno ve směru od obce Němčice nad Hanou a to konkrétně za nějakou společností, tuším, že se jedná o SUEZ, ale nejsem si jist. Od mého vozidla jsem šel tedy vlevo přes silnici, kdy jsem šel přibližně 1 km, směr rovně na vyvýšený horizont. Na uvedeném horizontu jsem se otočil a šel jsem zpět. Po celé trase jsem měl v ruce svůj detektor kovu a prováděl hledání čehokoliv. Nikde na žádném místě jsem však nic nenašel a neprováděl kopání do země. To, že se jedná o lokalitu, kde je zakázáno hledat, jsem nevěděl. Hledání jsem ukončil příjezdem hlídky Policie ČR, kdy mě vyzvali, abych hledání ukončil, čehož jsem uposlechl. Začátek hledání mohl být 9:15 hodin dne 30. 10. 2019 a konec v 9:45 hodin. Dále nemám, co bych k věci dodal."

Opatřením ze dne 19. 11. 2019 č.j. KUOK 121720/2019 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se měl dopustit tím, že prováděl v k.ú. Němčice nad Hanou dne 30. 10. 2019 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003 a na 5. 12. 2019 nařídil ve věci ústní jednání.

Obviněný se nařízeného jednání zúčastnil a při jednání potvrdil, že detektor kovu zn. Teknetics, černé barvy, stáří 1 rok, v odhadnuté ceně 6 000 Kč, který vydal obviněný Policii České republiky, obvodnímu oddělení Němčice nad Hanou dne 30. 10. 2019 a který správní orgán předložil při jednání, je v jeho vlastnictví. Do protokolu z ústního jednání uvedl obviněný: „že šel od silnice směrem do polí, jak je vyznačeno na mapce, kterou správnímu orgánu předala policie. Myslí si, že nedošel až za hranice kulturní památky, ale cca 100 m před hranici, věnuje se historickým artefaktům, zejména sbírání cihel s kolky a staré zemědělské nářadí – podkovy, ostruhy, staré hřebíky apod. Detektor vlastním cca 3 roky a s detektorem hledám nálezy 1 rok. Dříve jsem neměl čas. Na místě samém jsem nic detektorem nenašel. Nevěděl, že se hledáním pomoci detektoru kovu dopouští přestupku. Svého činu lituje. [REDAKCE]“

Obviněnému byla stanovena lhůta k seznámení s podklady rozhodnutí do 16. 12. 2019.

Dne 16. 12. 2019 se dostavil ke správnímu orgánu v 10:45 hodin obviněný. Obviněnému byla předána kopie protokolu ze dne 5.12.2019 č.j. KUOK 123060/2019, kterou při tomto jednání nemohl kvůli přerušené dodávce elektřiny obdržet. Obviněný uvedl do protokolu: „cena detektoru v roce 2015 byla 13 000,- Kč, a předkládá návod k obsluze, neboť ho již nebude potřebovat. Prohlašuje, že archeologický průzkum neprováděl, neboť se v archeologické lokalitě nenacházel. Na jedné fotce je vyfocen policejní vůz na poli a z toho mu vyplynulo, že mohli přijet za obviněným na pole, a ne později na silnici. Mohli tedy pořídit fotografie obviněného přímo na poli přímo v archeologické lokalitě, což však neučinili. Policie ČR nemusela kreslit mapku údajného mého pobytu na poli, ale mohla přímo pořídit několik fotografií mého pohybu po poli. Daná lokalita by měla být v souladu se zákonem o státní památkové péči krajem v součinnosti s obcí označena viditelně jako kulturní památka.“. Obviněnému bylo sděleno, že byly shromážděny veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, a ve věci bude rozhodnuto. Obviněný neměl dále k věci co dodat a žádnou další lhůtu pro vyjádření nepožadoval.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen Archeologický ústav“), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4. Dle odst. 5 tohoto ustanovení lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Dle § 35 zákona o přestupcích lze za přestupek uložit správní trest a) napomenutí, b) pokuty, c) zákazu činnosti, d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit jen tehdy, jde-li o věc, která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, propadnutí věci lze uložit pouze tehdy, jde-li o věc náležející pachateli.

Dle § 23a odst. 1 zákona o státní památkové péči movité archeologické nálezy jsou vlastnictvím kraje, nejsou-li vlastnictvím státu nebo obce podle odstavce 2.

Lokalita, na které byl obviněný přistižen, je územím s archeologickými nálezy. Část lokality Zadní dlátka leží i na území kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 20172003. Obviněný se pohyboval a hledal detektorem kovu nálezy i na území této kulturní památky, jak vyplývá z náčrtku místa přestupku ze dne 30. 10. 2019 č.j. KRPM-128772-6/PŘ-2019-141213. Neobstojí tvrzení obviněného, že si myslí, že nedošel až po hranice kulturní památky ale cca 100 m před hranici, neboť její hranice není v terénu vyznačena. Není taktéž stanovena povinnost vyznačení hranic kulturní památky v poli a umístění informačních panelů.

Území archeologické lokality „Kratiny“ a jejího okolí je územím, které bylo osídleno ve větší či menší intenzitě již od mladší doby kamenné (neolit, 5 700 – 4 000 před n. l.). Svědčí o tom movité památky, tj. keramika (zlomky i celé nádoby, plastiky, technická keramika aj.), kovové, skleněné a kostěné předměty, jakož i artefakty z kamene, a nemovité památky, jimiž jsou pozůstatky obydlí, opevnění, technických zařízení, kultovních a hrobových

konstrukcí, kulturní vrstvy aj., odkrývané při archeologických výzkumech a narušované při stavebních či polních pracích. Významná naleziště ve sledované oblasti, která zde dokládají existenci území s archeologickými nálezy, nejsou jen na území Němčic nad Hanou ale i sousedních obcí, kde byly učiněny nálezy od doby neolitu (5 700 – 4 000 před n. l.) až do doby Velkomoravské říše (9. století n. l. – 975).

Bohatý výskyt archeologických památek movitého charakteru, uložených poměrně nehluboko pod povrchem terénu, je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 30. 10. 2019 od 9:15 hodin do 9:45 hodin pohyboval v lokalitě Zadní dlátka a měl u sebe detektor kovů. Tuto skutečnost potvrdil ve své výpovědi na policii, kdy do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-128772/PŘ-2019-141213 uvedl: „Dne 30. 10. 2019 jsem chtěl využít dne volna a proto jsem vyjel svým automobilem z místa trvalého bydliště v 8:30 hodin uvedeného dne, kdy jsem chtěl vzít svůj detektor kovu a zkusit se někde projít a třeba najít nějakou věc. Nešlo mi konkrétně o žádnou konkrétní věc, jsem spíše začátečník. Poté co jsem se projížděl ve svém vozidle a hledal vhodnou lokalitu, jsem zastavil blízko obce Němčice nad Hanou, kde jsem blízko silnice uviděl odstavnou plochu na zaparkování vozidla. Následně jsem zaparkoval, vystoupil z automobilu a podíval se vizuálně po okolí. Posléze jsem šel do kufru vozidla, kde jsem měl umístěn detektor kovu. Poté jsem šel přes silnici do jednoho z polí a celé ho prošel. Když to vezmu z hlediska vzdálenosti, tak vozidlo bylo zaparkováno ve směru od obce Němčice nad Hanou a to konkrétně za nějakou společnost, tuším, že se jedná o SUEZ, ale nejsem si jist. Od mého vozidla jsem šel tedy vlevo přes silnici, kdy jsem šel přibližně 1 km, směr rovně na vyvýšený horizont. Na uvedeném horizontu jsem se otočil a šel jsem zpět. Po celé trase jsem měl v ruce svůj detektor kovu a prováděl hledání čehokoliv. Nikde na žádném místě jsem však nic nenašel a neprováděl kopání do země. To, že se jedná o lokalitu, kde je zakázáno hledat, jsem nevěděl. Hledání jsem ukončil příjezdem hlídky Policie ČR, kdy mě vyzvali, abych hledání ukončil, čehož jsem uposlechl. Začátek hledání mohl být 9:15 hodin dne 30. 10. 2019 a konec v 9:45 hodin. Dále nemám k věci co dodat.“.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém v pobytu v předmětné lokalitě dne 30. 10. 2019 výzkum pomocí detektoru kovů a dospěl k závěru, že výzkum pomocí detektoru kovů obviněný prováděl, jak sám potvrdil do úředního záznamu dne 30. 10. 2019 i do protokolu z projednání přestupku dne 5. 12. 2019.

Do protokolu z ústního jednání dne 5. 12. 2019 obviněný uvedl: „Detektor vlastním cca 3 roky a s detektorem hledám nálezy 1 rok. Dříve jsem neměl čas. Na místě samém jsem nic detektorem nenašel. Nevěděl, že se hledáním pomocí detektoru kovů dopouští přestupku“.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné, uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny

vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologickými výzkumy prováděnými destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímkováním nebo pomocí detektorů kovů.

Výzkum prováděný obviněným dne 30. 10. 2019 ve výše uvedené lokalitě pomocí detektoru kovu byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického. Tímto svým jednáním naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, neboť prováděl uvedený archeologický výzkum v rozporu s § 21 odst. 2.

Jelikož se obviněný dopustil jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek rovněž otázka jeho zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti. Při posouzení způsobu zavinění správní orgán vycházel z vyjádření obviněného do protokolu z jednání dne 30. 10. 2019, kdy obviněný uvedl, že nevěděl, že se hledáním pomocí detektoru kovu dopouští přestupku.

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněného jako nedbalost nevědomou, neboť obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněného byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněného bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru nebezpečnosti jeho činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním archeologických výzkumů pouze oprávněnými organizacemi dle § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Protože obviněný pomocí detektoru kovu prováděl nedestruktivní archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Dle § 35 zákona o přestupcích lze za přestupek uložit správní trest a) napomenutí, b) pokuty, c) zákazu činnosti, d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit jen tehdy, jde-li o věc, která byla ke spáchaní přestupku užita nebo určena.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovu zn. Teknetics, černé barvy, který odevzdal policii dne 30. 10. 2019. Jedná se tak o věc, která byla ke spáchání přestupku užita.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 35 písm. d) a § 48 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí detektoru, který byl použit při spáchání přestupku a jehož je vlastníkem.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věci použité ke spáchání přestupku. Vedle represivní funkce sankce směřující vůči obviněnému je důvod pro uložení sankce i funkce generálně preventivní. Sankce má být uložena v takové výši, aby měla odrazující účinek. V dané věci dospěl správní orgán k závěru, že uložena sankce tento odrazující účinek splní.

Uložená pokuta ve výši 2 000 Kč není pokutou zjevně nepřiměřenou, její výše odpovídá danému porušení zákona i zákonnému rozpětí stanoveném v ust. § 39 odst. 2 zákona o státní památkové péči v rozmezí do 4 000 000 Kč. Pokuta byla uložena zcela při dolní hranici sazby. Z výše uložené pokuty je zřejmé, že tato nemá likvidační charakter a ani obviněný sám námitku takového charakteru nevznesl. Obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a jedná se o jeho první přestupek dle § 39 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Výše uložené pokuty dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti přestupku.

Dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyvednutí.

JUDr. Miluše Sedláčková
zástupce vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:

[Redacted signature area]